

Brian Mikkelsens tale ved Det Konservative Folkepartis landsmøde

Taler

Brian Mikkelsen
Kulturminister

Dato

25. september 2005

Kære landsmøde, kære venner! Hvordan synes vi egentlig selv det går? Ja, hvis man spørger mig, synes jeg faktisk, at det går rigtig godt. Den borgerlige regering har nu haft magten i fire år. Og i den periode har vi gennemført en kultur- og værdikamp, der fuldstændig har ændret den politiske debat herhjemme. Vi har gjort op med årtiers politisk korrekt meningstyranni. Vi har erstattet skatteplyndring med skattestop. Vi har fjernet socialstatens omklamring af individet og skabt frie muligheder for frie mennesker. Vores mål er et samfund, hvor skolerne igen fokuserer på grundlæggende færdigheder. Hvor selvstændige borgere kan udvikle det allerbedste, de har i sig. Vi er også gået til kamp imod den multikulturelle ideologi, der siger, at alt er lige godt. Fordi hvis alt er lige godt, så er alt lige gyldigt. Og det vil vi ikke acceptere. En middelalderlig muslimsk kultur bliver aldrig lige så gyldig herhjemme som den danske kultur, der nu engang er groet frem på det stykke gamle jord, der ligger mellem Skagen og Gedser og mellem Dueodde og Blåvandshuk. Kultur- og værdikampen har nu raset i nogle år. Og jeg tror, vi kan konstatere at første halvleg er ved at være vundet. Det ser ud til, at de kulturradikale begynder at erkende, at deres storhedstid er slut. Jeg læste forleden en ny bog om den borgerlige kulturkamp, skrevet af den kulturradikale forfatter Klaus Rothstein. I bogen appellerede han til os borgerlige om en bred alliance med de kulturradikale vendt imod Dansk Folkeparti, som han opfatter som hovedfjenden. Den pointe lo jeg lidt af. For hvorfor er de kulturradikale pludselig ved at blive imødekommende over for borgerligheden? Jeg tror, at det sker, fordi de ikke længere selv kan sætte dagsordenen. De ved, at slaget er tabt. At de borgerlige har sejret. Og det har jo altid været en taberstrategi at sige: ”If you can’t beat them, join them!” Men vi vil ikke hjælpe de kulturradikale med at dække over deres nederlag. Vi skal ikke afblæse kultur- og værdikampen bare fordi de kulturradikale nu rækker hånden ud imod os. Der er stadig mange slag, der skal slås. Et af de vigtigste handler om den konfrontation, vi oplever, når indvandrere fra muslimske lande nægter at

anerkende dansk kultur og europæiske normer. Midt i vores eget land er der ved at udvikle sig parallelsamfund, hvor minoriteter praktiserer deres middelalderlige normer og udemokratiske tankegange. Det kan vi ikke acceptere. Det er her, vi har kulturkampens nye front. Forleden kunne man se, hvordan en islamisk gruppe afholdt et møde i et kommunalt medborgerhus. Foran døren stod "Indgang for kvinder". Altså en indgang for mænd og en for kvinder. Hvilken hån mod ligeretten, som danske kvinder har kæmpet for at indføre herhjemme gennem årtier. Og en af landets mest populære stand-up-komikere, Frank Hvam, har lige fortalt i et interview at han ikke tør gøre grin med Islam. "Jeg fandt ud af, at jeg ikke tør pisse på Koranen, og det provokerede mig helt vildt," fortalte han til aviserne. Samtidig er det kommet frem, at forfatteren Kåre Bluitgen, der er ved at skrive en bog om islam, har haft problemer med at finde nogle til at illustrere bogen. Danske tegnere tør nemlig ikke lægge navn til en tegning, der viser profeten Muhammeds ansigt. Disse eksempler viser, at kunstnerne er så bange for muslimske fundamentalister, at de frivilligt bøjer nakken og tier. Det kan vi ikke leve med. Vi må forsvare demokratiet og ytringsfriheden. Vi må værne om kunstnernes ytringsfrihed og fordømme og retsforfølge alle, der forsøger at krænke den. Hvis vi lader angsten vinde, ender vi som kuede borgere i et frygtsomt land. Man kan så spørge: Hvilken rolle har den konservative kulturpolitik i denne kulturkamp. Så vil jeg svare: En meget stor rolle. Det er konservativ politik at styrke vores kendskab til kulturarven. For hvad er vi uden viden om vores fortid? Blot fritsvævende atomer i et vægtløst univers. Kulturarven beriger os og styrker vores identitet som danske borgere i en tid, der er præget af globalisering og folkevandringer. Kulturel oprustning er den bedste vaccine mod udemokratiske strømninger i samfundet. Vi skal gøre alt for at indvandrere og deres efterkommere bliver fortrolige med det danske samfund, dets historie og dets demokratiske principper. Vi har indført gratis adgang på Nationalmuseet og Statens museum for Kunst samt gratis adgang for alle unge under 15 år på mere end 100 statsstøttede museer i hele landet. Dermed åbnes den danske kulturarv mere op og bliver mere tilgængelig for alle. Erfaringer fra udlandet viser, at den slags ordninger øger antallet af indvandrere og deres efterkommere, der går på museum. Vi har også sat et arbejde i gang med at udarbejde en national kulturkanon. Den skal være en gave til alle borgere her i landet - også til indvandrere, der får en god adgang til de fælles referencerammer den danske kultur bygger på. Vi skal heller ikke overse, at der også sker mange positive ting i indvandremiljøet. Forleden udsendte seks imamer en erklæring om kvindelig omskæring, som de fastslår bør undgås. Det er et meget positivt signal. Det skal

dog ikke skjule, at kulturkampen bliver lang og sej. Vi vil kæmpe for vestlige værdier som demokrati, ligestilling og menneske-rettigheder. Vi vil føre kulturkampen videre. Kun gennem denne kamp kan vi sikre, at fremtidens Danmark bliver sammenhængende, dynamisk og præget af demokratiske idealer.

Kilde

Ukendt

Tags

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/landsmoedet-2005>